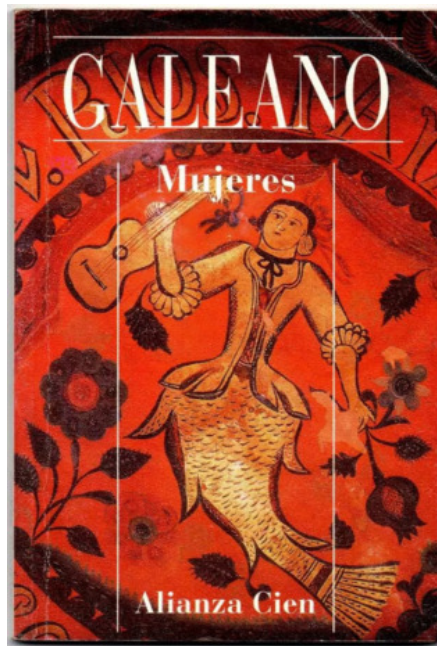

Mujeres

Eduardo Galeano

[Download now](#)

[Read Online](#) ➔

Mujeres

Eduardo Galeano

Mujeres Eduardo Galeano

En esta antología, Galeano cuenta la intensidad de personajes femeninos atravesados por el peso de una causa, como Rosa Luxemburgo o Rigoberta Menchú; por su propia hermosura o talento, como Marilyn Monroe o Rita Hayworth, Camille Claudel o Josephine Baker. Pero también cuenta las hazañas colectivas de mujeres anónimas: las que lucharon en la Comuna de París, las guerreras de la revolución mexicana, las que –en un prostíbulo de la Patagonia argentina– se negaron a atender a los soldados que habían reprimido a los obreros. Un homenaje a las mujeres que festejan la vida porque no se resignan.

Mujeres Details

Date : Published February 1996 by Alianza Editorial Sa

ISBN : 9788420646589

Author : Eduardo Galeano

Format : Paperback 62 pages

Genre : Nonfiction, Feminism

 [Download Mujeres ...pdf](#)

 [Read Online Mujeres ...pdf](#)

Download and Read Free Online Mujeres Eduardo Galeano

From Reader Review Mujeres for online ebook

Teresa says

Neste ano, li dois livros com o mesmo título: **Mulheres**. Ambos escritos por homens; ambos me foram oferecidos por mulheres. Não existem mais semelhanças entre eles. No livro de Charles Bukowski as mulheres (também muitas) têm como principal (ou única) função prover ao prazer sexual do protagonista; no de Eduardo Galeano são Tudo, nunca somente um corpo. Bukowski será um grande escritor mas Galeano é um grande ser humano.

Não sei o que mais me emocionou nesta leitura; se as histórias de dezenas de mulheres extraordinárias se a admiração, respeito e carinho de Galeano por elas.

São mulheres de todas as épocas e de muitos lugares que, pela sua coragem e inteligência, não só se tornaram imortais como, muitas, contribuíram quer para a mudança de mentalidades - no que concerne aos direitos das mulheres na sociedade -; quer para a conquista da liberdade - da humanidade em geral - através da luta contra os opressores.

Além das histórias de dezenas de "heroínas", Galeano também refere a forma negativa como as mulheres foram olhadas, e tratadas, ao longo dos séculos pelos Estados, pelas Religiões, e por grandes pensadores e artistas masculinos.

Transcrevo alguns dos maravilhosos textos com que Galeano homenageia mulheres famosas, outras desconhecidas, mas todas grandiosas (mesmo as "pecadoras").

"A FLORISTA

Georgia O'Keeffe viveu a pintar, durante quase um século, e a pintar morreu.

Os seus quadros ergueram um jardim na solidão do deserto.

As flores de Georgia, clitóris, vulvas, vaginas, mamilos, umbigos, eram os cálices de uma missa de acção de graças pela alegria de ter nascido mulher."

(Georgia O'Keeffe, *Grey Line with Black, Blue and Yellow*)

"MATILDE

Prisão de Palma de Maiorca, Outono de 1942: a ovelha perdida.

Está tudo pronto. As presas aguardam em formação militar. Chegam o bispo e o governador civil. Hoje Matilde Landa, vermelha e chefe de vermelhos, ateia convicta, será convertida à fé católica e receberá o santíssimo sacramento do baptismo. A convertida juntar-se-á ao rebanho do Senhor, e Satanás perderá uma das suas protegidas.

Faz-se tarde.

Matilde não aparece.

Está na açoteia. Ninguém a vê.

Atira-se de lá de cima.

O corpo rebenta, como uma bomba, contra o pátio da prisão.

Ninguém se mexe.

Cumpre-se a cerimónia prevista.

O bispo faz o sinal da cruz, lê uma página dos Evangelhos, exorta Matilde a renunciar ao Mal, reza o Credo e toca-lhe na fronte com água benta."

(Matilde Landa, 1904-1942)

"ISADORA

A liberdade ofende. Mulher de olhos brilhantes, Isadora é inimiga declarada da escola, do matrimônio, da dança clássica e de tudo o que aprisione o vento. Ela dança porque dançar lhe dá gozo, e dança o que quer, quando quer e como quer, e as orquestras emudecem perante a música que nasce do seu corpo."

(Isadora Duncan)

"FORA DE SÍTIO

Uma cena típica de domingo é o quadro que dá fama a Édouard Manet: dois homens e duas mulheres num piquenique na relva, nos arredores de Paris.

Nada de estranho, salvo um pormenor. Eles estão vestidos, impecáveis cavalheiros, e elas estão nuas. Eles conversam entre si, algum tema sério, coisa de homens, e elas têm menos importância do que as árvores da paisagem.

A mulher que aparece em primeiro plano está a olhar para nós. Talvez nos pergunte, do alto do seu alheamento, *"onde estou, o que faço aqui."*

(Edouard Manet - *Luncheon on the Grass*)

"O SAPATO

"Em 1919, a revolucionária Rosa Luxemburgo foi assassinada em Berlim.

Os assassinos quebraram-lhe os ossos à coronhada e atiraram-na às águas de um canal.

No caminho ela perdeu um sapato.

Alguma mão içou esse sapato, preso no lodo.

Rosa queria um mundo onde a justiça não fosse sacrificada em nome da liberdade, nem onde a liberdade fosse sacrificada em nome da justiça.

Todos os dias, uma mão desfralda essa bandeira.

Içada do lodo, como o sapato."

"ESPIA-ME

Em 1876, nasceu Mata-Hari.

Sumptuosos leitos foram os seus campos de batalha na Primeira Guerra Mundial. Altos chefes militares e políticos de muito poder sucumbiram ao encanto das suas armas, e confiaram-lhe segredos que ela vendia à França, à Alemanha ou a quem lhe pagasse mais.

Em 1917, foi condenada à morte. A espia mais desejada do mundo lançou beijos de despedida ao pelotão de fuzilamento.

Oito dos doze soldados falharam o tiro."

"JANELA SOBRE A HERANÇA

Pola Bonilla modelava barro e meninos. Era uma ceramista de boa mão e mestre-escola nos campos de Maldonado; e no Verão oferecia aos turistas as suas loiças e chocolate com churros.

Pola adoptou um negrinho nascido na pobreza, dos muitos que vêm ao mundo sem um pão debaixo do braço, e criou-o como seu filho.

Quando ela morreu, ele já era um homem crescido e com ofício. Então os parentes de Pola disseram-lhe:

— Entra em casa e leva o que quiseres.

Ele saiu com a fotografia dela debaixo do braço e perdeu-se caminho afora."

"A ARTE DE DESENHAR-TE

Num leito qualquer no golfo de Corinto, uma mulher contempla, à luz da fogueira, o perfil do seu amante adormecido.

Na parede, reflecte-se a sua sombra.

O amante, deitado a seu lado, irá partir. Ao amanhecer sairá para a guerra, partirá para a morte. E a sombra, sua companheira de viagem, também irá com ele e com ele morrerá.

Mas ainda é de noite. A mulher apanha um graveto que arde entre as brasas e desenha na parede o contorno da sombra.

Esses traços não irão partir.

Não a abraçarão, e ela sabe-o. Mas não irão partir."

....

As Mães da Praça de Maio

Xerazade

Murasaki

Afrodite

Alfonsina Storni

Hatshepsut

Joana d'Arc

Ísis

Cleópatra

Marie Curie

Frida Kahlo

Camille Claudel

Emily Dickinson

Florence Nightingale

Josephine Baker

Carmen Miranda

Marilyn Monroe

Hedda Sterne

Safo

Eco

Vénus

Ada

Mae West

Sara Bernhardt

Hildegarda de Bingen

Evita

Bessie Smith

Teodora de Ravena

...

huzeyfe says

Dunya uzerinde kimisi cok belirgin kimisi de belli belirsiz iz birakmis bircok kadinin siradisi oykusunu.

Kahraman kadinlar, devrimci kadinlar, Brezilyali kadinlar, Afrikali kadinlar, lider kadinlar, sampiyon

kadinlar, gercek kadinlar, mitolojik kadinlar, yasli kadinlar, genc kadinlar... En nihayetinde hepsi kadinlar...

Tabii ki de Eduardo Galeano'nun muthis uslubu ile. Gerçekten bazen ironi, edebiyat ve zekayı o kadar güzel harmanlayıp birkaç sözcükten mutesekkil mutevazi cümlelerin içine oyle bir yerleştiriyor ki hayret etmekten kendimi alamıyorum.

Annegazetesi says

Dünyanın her yerinden kadınlar... Nikaragua'dan Brezilya'ya, Çin'den Arabistan'a, alt komşumuzdan iç arkadaşımıza, içimizden dışımıza....kadınların hikayeleri. Okuyunuz. Ama daha da hüzünlenmeyip, direnmenin, insan olma hakkımız? ele geçirmenin motivasyonu olsun bu okuma.

Kutunun Sancakları says

Kahkahasıyla, gözyaşıyla, fırtınasıyla, kalemikle dünyaya nefes aldıkları onlarca kadını anlatmış Eduardo Galeano.. Bir halka oturup aca? kucaklayan ve bahara cesaretlendiren kadınların fotoğraflarını iliktirdim kitaba.. Armanın duygu pek kıymetli; Uyanıyor ve hayatta olduklarını hissediyorum..

Malamas says

Εντξει, εγγηση ο Γκαλενο πως και να χει. Το χασε το πμτο αστρι το χασε λγω κδοσης. λα τα κεμενα ε?ναι απ? τα υπ?λοιπα βιβλα. Η κδοση δεν ε?ναι ξεκ?θαρη σε αυτ?. Το αναφ?ρει μ?νο στο τ?λος. Οπ?τε διαβ?ζεις κ?ποιο κεμενο και λες "αυτ? κ?που το χω ξαναδιαβ?σει". Αν χετε λα τα υπ?λοιπα βιβλα του δε χρει?ζεται να αγορ?σετε αυτ?.

Damla says

Bu kitabı okumak isteyenlere tek tavsiyem metinlerde geçen isimleri üenmeden ara?ırmamız. Sayfaları okuyup h?zli h?zli geçmeyin, di?er türlü kitaptan hiçbir şey almamış olacaksınız.

Maca Mamone says

Un libro increíble, de esos que hay que leer, de esos que te acompañan toda la vida

Cande says

2017 reading challenge: #32 un libro acerca de una mujer interesante.

Pensé que iba a amar Mujeres, y aunque lo disfruté, no creo que le llegue a los talones a otras obras de Galeano. No sé, tuve que dejarlo de lado la primera vez que lo empecé porque no avanzaba nada y no quería

terminarlo odiándolo. Lo agarré de nuevo en diciembre y lo terminé en dos días.

Es un libro hermoso, no me malentiendan. Parte y llena el alma. Me encantó leer sobre mujeres que cambiaron el mundo y que la historia borró. Especialmente me gustó ver la historia de mujeres "comunes", heroínas de la vida diaria. Pero sentí que le faltó algo, o quizás estaba esperando algo mucho más político y crítico. Igual creo que es una de esas lecturas que no pueden faltar.

Bianca. says

Increíble. Sin palabras.

Hasta siempre Galeano, estas immortalizado en tus obras. Gracias.

Les dejo algunos de mis preferidos:

"No consigo dormir. Tengo una mujer atravesada entre los parpados. Si pudiera, le diría que se vaya; pero tengo una mujer atravesada en la garganta.

"Nadie podrá matar aquel tiempo, nadie nunca podrá: ni siquiera nosotros. Digo; mientras estés, donde estés, o mientras esté yo.

Dice el almanaque que aquel tiempo, aquel tiempito, ya no es; pero esta noche mi cuerpo desnudo te está transpirando.

A Ramona Caraballo la regalaron ni bien supo caminar. Allá por 1950, siendo una niña todavía, ella estaba de esclavita en una casa de Montevideo. Hacia todo, a cambio de nada.

Un día llegó la abuela, a visitarla. Ramona no la conocía, o no la recordaba. La abuela llegó desde el campo, muy apurada porque tenía que volverse enseguida al pueblo. Entró, pegó tremenda paliza a su nieta y se fue.

Ramona quedó llorando y sangrando.

La abuela le había dicho:

-No te pego por lo que hiciste. Te pego por lo que vas a hacer.

En sus primeros años, Ana Fellini creía que sus padres habían muerto en un accidente. Sus abuelos se lo dijeron. Le dijeron que sus padres venían a buscarla cuando se cayó el avión que los traía.

A los once años, alguien le dijo que sus padres habían muerto peleando contra la dictadura militar argentina. Nada preguntó, no dijo nada. Ella había sido niña parlanchina, pero desde entonces habló poco o nada.

A los diecisiete años, le costaba besar. Tenía una llaguita bajo la lengua.

A los dieciocho, le costaba comer. La llaga era cada vez más honda.

A los diecinueve, la operaron.

A los veinte, murió.

El médico dijo que la mató un cáncer a la boca.

Los abuelos dijeron que la mató la verdad.

La bruja del barrio dijo que murió porque no gritó

Frij says

erkeklerin kad?nlara dair, kad?nlar? anlatan kitaplar?ndan uzak durmay? tercih ederim, ama bu kitab? iyi ki okumu?um. özellikle latin amerikal? kad?nlara dair bir sürü etkileyici not okumu?; bir sürü kad?n?n hayat?ndan haberdar olmu? oldum. ba? kald?ran, kendi hayat?n? yaratan, devrime giden kad?nlar?n bile sadece belirli kültürlerden ve büyük oranda bembeyaz oldu?u bi dünya için gayet güzel bir derlemeydi. bir puan?n? ara ara fazla romantikle?en tonundan k?rd?m ama belki de gere?i yoktu, onlar?n hikayesi de öyle güzeldi :)

Jale says

??çi kad?nlar, çiçekçi kad?nlar, sava?ç? kad?nlar, do?uran kad?nlar, ressam kad?nlar, devrimci kad?nlar, e?cinsel kad?nlar, bilim insan? kad?nlar, yazar kad?nlar, ?ark? söyleyen kad?nlar, çizer kad?nlar. Hayat?m?zdan bin yıl önce ya da be? yıl önce geçmi? sisteme, devlete, düzene, fa?izme ve dahi erkeklere kafa tutmu? kad?nlara dair Galeano'dan enfes bir derleme. ?nsan?n "direni?iniz daim olsun." diye ba??ras? geliyor.

Irmak says

Bu ara nas?l denk getirdiysem ya kad?nlar üzerine ya da içinde bir ?eyler ba?arm?? kad?nlar? bar?nd?ran kitaplar okudum. Bilinçli olarak seçmemi? olsam da iyi ki diyorum.

Kad?nlar öyle okudum bitti türünde bir kitap de?il. Emek istiyor okumas?. Sayfalar? ard? ard?na çevirebilirsiniz elbet ama o zaman size bir ?ey kataca??n? düşünmüyorum. Ben neredeyse her sayfan?n sonunda bahsi geçen kad?nlar? ya da olaylar? birde internetten ara?t?rd?m. ?a??rd?m, mutlu oldum, üzüldüm.

?imdi sembol haline gelmi? kad?nlar?n o zamanlar nas?l öldürüldü?ünü, kad?nlar?n nas?l birey bile say?lmad???n?, ciddiye al?nmad???n?, okuma yazmas?n?n ?eytan i?i görüldü?ünü, erkeklerin gözünde tek yapmalar? gerekenin ev i?i oldu?unu, hatta ve hatta baz? yerlerde kad?n?n çocuk do?urduktan sonra kirli say?ld???n? (*üstelik erkek çocuksa 40 gün, k?z çocuksa 80 gün oluyor bu kirlilik*) okudum. Okudum ve günümüze bakt?m. Ne kadar çok ?ey de?i?mi? ve ne kadar çok ?ey ayn? kalm?? asl?nda.

Kad?nlar?n okuma hakk? var evet ama size kendimden örnek verece?im. Elektrik Elektronik Mühendisli?i okudum ben ve okuldaki bir hocam s?n?f?m?zdaki az say?da k?za her zaman '*elinizin hamuru ile erkek i?ine niye kar???yorsunuz*' derdi. Yani bir ?eyler de?i?mi? olsa bile baz? insanlarda zihniyet de?i?miyor.

Yazar?n farklı bir anlat?m? var. Çok rahat okutuyor kendisini. Ama baz? kad?nlar?n üzerine ara?t?rma yapmam?? olsayd?m baz? yaz?lar?nda neyi vurgulad???n? anlamayabilirdim. Bide bir iki kad?n ile ilgili okuduklar?m kitaptaki verilen bilgi ile uyu?muyordu. Hangisi do?ru bilemiyorum çünkü kaynaklar?n ço?u ?ngilizce'ydi ve buldu?um tek tük Türkçe kaynaktan okuma yapt?m.

Yine de okunmas? gereken bir kitap oldu?unu düşünüyorum. Özellikle de kad?nlar taraf?ndan.

Esmā Tezgi says

Kitabın ismi beni çekince neymi? diye baktım ve ilgimi çekince okumaya başladım. Eduardo Galeano, Uruguay'lı bir gazeteci ve baya çalkantılı bir yaşamı olmuştur. askeri darbe yüzünden hapse atılmış olmuştur, siyasi olaylar nedeniyle ülke değiştirmek zorunda kalmıştır. Zor bir hayat yaşamıştır ve bu kitabı yazmıştır.

Kitap kadınlarla ilgili küçük yazılardan oluşuyor, deneme türünde ve yazarın kendi kalemine özgü bir havası var. Tüm dünya tarihindeki yaşamış kadınlar ve efsanelerden topladığı olayları kendi kalemıyla okura aktarıyor ve kadınların dünya tarihinde ne kadar zorluklar yaşamış olduğunu öyle güzel gözler önüne seriyor ki. Ve bir erkek olarak bu tutumunu her sayfa da takdir ettim. Kitapta ki yazılar öyle oku geç çeklinde okunmamalı, her yazı insana çok şey anlatabilecek nitelikte. Bende yavaş yavaş okudum, zaman zaman kanım dondu; kadınların çektikleri karışıklarda, zaman zaman da gösüm kabardığı; erkek egemen toplumlarda, zincirlere karşı çökerek her şeyi göze alan, boyun eğmeyen kadınlar karışıklarda.

Yazarın düşüncelerine tamamen katılmasam da yazdığı kitap insana hem ilham verebilecek nitelikte hem de kadınların dünya da ne kadar hor görüldüğünü kanıtlayacak nitelikte. Zaman ayrılıp okunması gereken kitaplardan olduğunu düşünüyorum.

Merve Özcan says

Çok etkileyici bir dili var yazarın. Hikayelerse çoğu zaman tüyleri diken diken ediyor. Bir kelime, sona iliktirilmiş bir cümleyle yapıyor bunu. Yürekli, yanlış yapılmış, sonunda da çoşunlukla öldürülmüş kadınları anlatıyor.

Georgina Koutroudisou says

ταν τελεινεις να βιβλίο του Γκαλενο χεις την αθήση τι χεις κνει να υπροχο τάζει στον Κόμο.

Πολιτισμο,χρματα,αρματα και ,τι άλλο μπλκονται γλυκ με τους μθους/θρλους,την Ιστορία,την πραγματικτητα και οδηγον σ'να μαγκ αποτλεσμα.

Το περιεχμενο του βιβλίου δεν περιχει κτι καινοριο,απλ ενα μια εξασια συλλογ κειμων,απ'λα του τα ργα,που αφορον τις Γυνακες.Μεγλες αδυναμεις!

Δεν ξρεις ποιο κεμενο να πρωτοδιαλξεις.λα χουν τον μοναδικ τους τροπο να σε συγκινον και να σε ταξιδουν...

Για μια ακμη φορ θα τονσω,τι τα ργα του Γκαλενο δεν ανκουν στη μα ανγνωση.Ενα βιβλα που σε συνοδεουν για καιρ,γυρνς και ξαναγυρνς στις σελδες τους για να χαθες,να μθεις,να παραδειγματιστες...

Απλ μια υπροχη συλλογ!
